

[Erik Eriksen.]

stilling forskellige steder i landet, var der også en og anden kommentar, der kunne knyttes dertil, ikke mindst når vi ser på partiets stilling her i hovedstaden, men det skal jeg undlade.

Ganske interessant er det forøvrigt at lægge mærke til, at socialdemokratiets fremgang i stemmer praktisk talt svarer til, hvad „De uafhængige“ opnåede. Jeg ved ikke, hvilke tanker man valgnatten har gjort sig indenfor dette parti. Men antagelig tænker og handler man ikke dør på samme måde som vi andre... Alligevel er det med absolut tilfredshed, jeg konstaterer, at det atter har vist sig, at et parti helt uden idémæssigt indhold ikke kan finde tilhold i befolkningen.

Kan det være en trøst for de spildte stemmer, kan det jo nævnes, at det samme er sket før, og endda for en mindre uens skare.

For de radikales vedkommende viste valget en mindre tilbagegang, medens den blev stor for retsforbundets vedkommende.

Det er forståeligt, hvis partiet i nogen grad er blevet skræmt over valgets udfald. Et lille hundrede tusind stemmer tabt på et enkelt valgår er meget for et lille parti.

Man kan vel samle valgets udfald i dette, at det ikke med klarhed pegede hen på en bestemt løsning af regeringsspørgsmålet. Jeg kan ikke lade være at sige til den ærede socialdemokratiske ordfører, at det dog var hævet over enhver tvivl, at der blandt vælgerne var og er et absolut liberalt flertal, men partiernes stilling måtte blive det afgørende ved regeringsdannelsen.

Og her møder vi den egentlige overraskelse efter valget.

Jeg har tidligere — også under valgkampen — hævdet som min opfattelse, at mindretalsregeringernes tid ikke var forbi. Denne vurdering viste sig at være rigtig — selvom der var kredse, der trak i en retning, jeg ikke havde regnet med.

På en måde gør det mig ondt at måtte sige det, men det ærede medlem Hr. Viggo Starcke har været meget uklar. Han så altfor mange muligheder. Bl. a. så han muligheden af en grundskyldsregering bestående af socialdemokrater, radikale og retsforbund, men vistnok også muligheden

af, hvad han kaldte en liberaliseringsregering, selvom han på dette område ikke var helt tilfreds med os.

Jeg havde troet, at socialdemokraternes valgkamp, når den førtes på parolen: en ny regering — en ny politik, ville binde det liberale Danmark sammen i højere grad.

Klassemodsatningerne er i dette land jævnet ud som vel ikke noget andet sted. Den regering, jeg havde den ære at lægge navn til, fulgte — hvad der var naturligt for os — en tolerant midterlinie. Vi var henvist til at hente støtte til vor politik udenfor vor egen kreds — ganske som den nuværende regering er det. Der er stadig to forskellige flertal her i folketinget: et når det drejer sig om udenrigs- og forsvarspolitik, et andet, når det gælder indenrigspolitik. Det radikale venstres formand, det ærede medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har jo da også for ganske nylig betegnet sit parti som liberalt. Det vil jeg også helst tro. Vi har i tre år samarbejdet på en måde, som jeg også i dag og efter alt det, der er sket, er i stand til at sige tak for.

Derfor var det mig en stor skuffelse, at det radikale parti ikke som tidligere ville støtte den da siddende regering, på samme måde som tidligere som et frit og selvstændigt parti. Vi kan vist — uanset hvad der i øjeblikket måtte skille os — sige, at vi samarbejdede som gentlemen.

Den politiske stilling efter valget var imidlertid en anden, og det nye var, at efter valget havde socialdemokrater og radikale tilsammen flertal her i tinget. Dette kunne give et andet perspektiv og gav det også. Jeg skal ikke fordybe mig i dette, kun nævne, at man fra radikal side erklærede ikke at kunne støtte regeringen. Man ville støtte et mistillidsvotum til den — også efter en eventuel omdannelse.

Dette standpunkt er så klart, at det taler for sig selv. Det skal tilføjes, at de radikale ville stille sig anderledes overfor en ren venstre-regering. For den som for en socialdemokratisk mindretalsregering gjaldt, at den ville få fair play. Dog var det radikale venstres principielle standpunkt uforandret, når det drejede sig om forsvars- og udenrigspolitik.

Med hensyn til muligheden af at danne en ren venstre-regering har jeg også tid-